

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การประเมินผลโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน D.A.R.E. ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทำการประเมินแบบชิปโมเดล (CIPP Model) และศึกษาถึงปัจจัยอุปสรรคและข้อเสนอแนะของโครงการฯ โดยใช้แบบสอบถามประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และกลุ่มผู้บริหาร โรงเรียน ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และครูตัวตรวจ D.A.R.E. ที่เข้าสอนในโรงเรียนทั้ง ๘ แห่งที่สังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 360 สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ลักษณะทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

กลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุ ๑๒ ปี และพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ และกลุ่มผู้บริหาร โรงเรียน ครูและครูตัวตรวจ D.A.R.E. ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย อายุตั้งแต่ ๔๑ ปีและขึ้นไป มีคุณวุฒิทางการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีและสูงกว่า

2. ผลการประเมินโครงการฯ

ผลการวิจัย พบว่า การดำเนินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนของโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต อยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมด

ด้านสภาพแวดล้อม

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านสภาพแวดล้อม ประชากรที่ศึกษาทั้ง ๒ กลุ่มประเมินผลในทิศทางเดียวกันคือด้านวัตถุประสงค์ ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุดและผลกระทบจากโครงการฯ ที่ มีต่อสังคม ผลการประเมินของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินของผู้บริหาร โรงเรียน ครูประจำชั้นและครูตัวตรวจ D.A.R.E. ประเมินผลในระดับมากที่สุด

ด้านปัจจัยนำเข้า

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านปัจจัยนำเข้า ประเมินผลด้านตัววิทยากร และสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ ที่มีจำนวนพอเพียง เหมาะสม ทันสมัย น่าสนใจและสามารถใช้งานได้จริง ประชากรที่ศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้านกระบวนการ

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านกระบวนการ ประชากรที่ศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ประเมินผลในทิศทางเดียวกัน ในด้านหลักสูตรและระยะเวลา วิธีการจัดการเรียนการสอน ประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการวางแผน กิจกรรมที่สนับสนุนโครงการ และการประเมินผลการจัดกิจกรรม ผู้บริหาร โรงเรียน ครูประจำชั้นและครูตัวร่วง D.A.R.E. ประเมินผลในระดับมาก

ด้านผลผลิต

ผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินโครงการด้านผลผลิต ประเมินผลด้านภูมิคุ้มกัน ทักษะ การปฏิเสธ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบยาเสพติด ประชากรที่ศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของโครงการ ฯ

ผลการวิจัย พบว่า การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในโครงการ ฯ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาและ อุปสรรค มือย่างไรก็ตามพบว่ามีกลุ่มนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกในระหว่างทำกิจกรรมระยะเวลา การเรียนการสอนน้อยเกินไป สำหรับกลุ่ม ผู้บริหาร โรงเรียน ครูและตัวร่วง ร้อยละ 6.25 ประเมิน เรื่องการต่อเนื่องของ โครงการและการครอบคลุมทั้ง โรงเรียนและทุกระดับชั้น

4. การศึกษาข้อเสนอแนะของโครงการ ฯ

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มนักเรียนต้องการให้เพิ่มระยะเวลาในการเรียนการสอน ต้องการให้มีการทำกิจกรรมทุกปีอย่างต่อเนื่อง สำหรับกลุ่มผู้บริหาร โรงเรียน ครู ตัวร่วง ต้องการให้เพิ่ม กิจกรรมและนำความรู้เรื่องอื่น ๆ มาสอดแทรกในการสอนด้วย

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การประเมินผลโครงการฯ

การประเมินผลโครงการฯ ผู้วิจัยพบว่า โดยรวมและรายด้าน คือ สภาพแวดล้อมด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต ได้รับการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริรัตน์ เปรมจิตต์ (2547 : บทคัดย่อ) ประเมินผลโครงการการศึกษาในเด็กนักเรียนในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของตำราจูฐารังหัวคนครสารรรค พบว่าผลการประเมินโดยรวมและองค์ประกอบย่อยทุกด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีความเหมาะสมระดับมาก ปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพทางสังคม ไม่มีผลทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการฯ โดยรวมของผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง แตกต่างกัน แต่พบว่า ระดับการศึกษา และอาชีพ มีผลทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการฯ ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วรร哇ลย์ ธรรมเขตต์ (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการผลการดำเนินงานโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E. ประเทศไทย) ในโรงเรียนข้าวณิชได้ อำเภอแม่ริん จังหวัดเชียงใหม่ พบร่วมกับ ผลการศึกษาการดำเนินงานประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาและผลกระทบของยาเสพติด ได้เป็นอย่างดี มีทักษะ และวิธีการตัดสินใจที่ถูกต้องกล้าปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้ลองเสพยาเสพติด รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยเลือกเล่นกีฬาและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัญหายาเสพติด เป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสังคมรุนแรง โดยเฉพาะการแพร่ระบาดยาเสพติดในโรงเรียนย่อมก่อให้เกิดความวิตกกังวลต่อผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ผู้บริหาร โรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก แม้โดยปกติโรงเรียนได้จัดให้มีการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดอยู่ บ้างแล้วนั้นก็ตาม การที่มีโครงการพิเศษเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการต่อต้านยาเสพติดที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วในโรงเรียน ย่อมเป็นที่ยอมรับและเป็นความหวังของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้โครงการฯ นี้เป็นที่ยอมรับและได้รับการประเมินผลว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ โครงการฯ นี้ ได้ผ่านการทดลองในโรงเรียนและปรับปรุงหลักสูตรมาตั้งแต่ปี 2550 โดยกองบัญชาการตำราจูฐาประบามยาเสพติด (2550 ก:1-6) ภายใต้การช่วยเหลือขององค์กร D.A.R.E. ساගด (Drug Abuse Resistance Education) และได้ขยายโครงการหน่วยงานในสำนักงานตำราจูฐาติ ทุกกองบัญชาการนำไปดำเนินการกับโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และก่อนดำเนินโครงการฯ ก็ได้ทำการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำราที่จะเข้าไปดำเนินการด้วย และอีก

ประการหนึ่งโครงการฯ นี้ได้ดำเนินการในช่วงที่ยาเสพติดกำลังแพร่ระบาดอย่างรุนแรงในสังคม แม้กระนั้นในสถานศึกษา จนรัฐบาลต้องกำหนดในนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องปฏิบัติในปีแรก โดยเรียกร้องให้ทุกฝ่ายทุกหน่วยงานเข้าร่วมโครงการเพื่อช่วยกันป้องกันการแพร่ระบาดยาเสพติดในสถานศึกษาและชุมชน ดังนั้น โครงการฯ นี้จึงสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้การดำเนินการโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอุธรรมya อำเภอพระนครศรีอุธรรมya จังหวัดพระนครศรีอุธรรมya ได้รับการประเมินจากประชากรที่ศึกษาว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งในด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต

2. ปัญหาอุปสรรคของการประเมินโครงการฯ

ผลการวิจัยพบว่า โครงการฯ ประสบปัญหาและอุปสรรคในเรื่องระยะเวลาและความต่อเนื่องของโครงการประกอบการการจัดทำโครงการฯ ต้องให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และทุกระดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ณัด บารชัย (2549 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาวิจัยการประเมินผลหลักสูตรการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน (Drug Abuse Resistance Education) D.A.R.E. ประเทศไทย โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองชิปป์ (CIPP Model) พบว่า ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของโครงการฯ คือระยะเวลาไม่เหมาะสม รวมถึงการไม่ต่อเนื่องของโครงการ และการขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือฝ่ายที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง และไม่ได้ผลแบบมีประสิทธิภาพดีพอ สอดคล้องกับ สมราศี มงคลเมือง (2545 : บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาการแพร่ระบาดยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่พบเกิดจากความไม่มีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สถานศึกษา ฝ่ายปกครอง สาธารณสุขและเจ้าหน้าที่ตำรวจน

3. ข้อเสนอแนะต่อโครงการฯ

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาข้อเสนอแนะการประเมินโครงการฯ อยากให้มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกปีและอย่างให้เพิ่มองค์ความรู้ในด้านต่างๆ ประกอบการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ คณะผู้วิจัยสำนักงาน ป.ป.ส. (2545 : บทคัดย่อ) การศึกษาการวิจัยโครงการพัฒนาระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา พบร่วมกับองค์กรที่มีความต้องการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทำงานแบบบูรณาการและประสานงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และสอดคล้องกับการศึกษาของ อาจารย์ สุวรรณานนท์ และคณะ (2552 : บทคัดย่อ) ศึกษาโครงการการประเมินผลโครงการ D.A.R.E. ของตำรวจภูธรภาค 1 พบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างต้องการให้มีความต่อเนื่องของโครงการฯ กิจกรรมทุกปี โดยครอบคลุมทุกพื้นที่ในสังกัดตำรวจนครบาลภาค 1

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการดำเนินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน ดังนี้

1. รัฐบาลควรมีกรอบแนวทางการปฏิบัติด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้ชัดเจนและมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ทำงานเชิงบูรณาการในทิศทางเดียวกัน
2. สำนักงานตัวรวจแห่งชาติต้องทำงานเชิงรุกทั้งในด้านการพัฒนาบุคลากร การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในโครงการและการสนับสนุนงบประมาณเพื่อความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของโครงการ

ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงาน

จากการวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการดำเนินโครงการ การศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียน ดังนี้

1. สำนักงานตัวรวจแห่งชาติควรขยายโครงการฯ ให้ครอบคลุมทุกโรงเรียน ในเขตพื้นที่จังหวัดพะนังครศรีอยุธยา
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เช่น สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 และ 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สาธารณสุขจังหวัดพะนังครศรีอยุธยา และสำนักงานตัวรวจแห่งชาติ โดย ตัวรวจภูธรจังหวัดพะนังครศรีอยุธยา ควรทำงานแบบบูรณาการ ร่วมกันจัดทำโครงการเพื่อความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. กองบัญชาการปราบปรามยาเสพติดควรจัดสรรงบประมาณด้าน สื่อ เอกสาร วัสดุ อุปกรณ์ ให้เพียงพอ
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อเป็นเบี้ยเลี้ยง ค่าเดินทาง นำมันเชือเพลิง ให้แก่ครูตัวรวจ D.A.R.E. ตามระเบียบของทางราชการ
5. สำนักงานตัวรวจแห่งชาติควรให้มีการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ให้หน่วยงานราชการ เอกชน และประชาชนทั่วไปได้รับทราบวัตถุประสงค์และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการฯ ด้วย เพื่อให้สอดคล้องตามนโยบายของรัฐ ที่ต้องการให้ทุกฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการป้องกันปราบปรามยาเสพติด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเปรียบเทียบผลการดำเนินงานโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนในสังกัดพื้นที่รับผิดชอบของสำราญภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจำแนกตามอำเภอ
2. ควรศึกษาพฤติกรรมการต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนที่ผ่านการเข้าร่วมโครงการฯ นี้ไปแล้ว
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการดำเนินงานในโครงการการศึกษาเพื่อต่อต้านการใช้ยาเสพติดในเด็กนักเรียนของนักเรียนในสังกัดภาครัฐกับภาคเอกชน
4. ควรศึกษาทดลองในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก